ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.-ΕΤΟΣ ΙΖ'.-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ. 7212
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 4—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀρ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1935

Σελήνη 14 Ἀνατολὴ ἡλίου 6.58 Δύσις 5.19'
Πορφυρίου μάρτυρος

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ ΤΩ κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟ

Εἰς χθεσινὴν ἐγγώριον βενιζελικὴν συνάδελφον εἶδεν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας μία δήλωσις τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Π. Κανελλοπούλου.

Τόσον αἱ δηλώσεις τοῦ ἐν λόγῳ καθηγητοῦ ὅσον καὶ τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἐξέλεξε νὰ φιλοξενήσῃ δὲν μᾶς ἐξέγειραν ποσῶς.

Διότι ὁ κ. Κανελλόπουλος κατὰ τὴν πρὸ μηνῶν ἀρθρογραφίαν του εἰς τὴν 'Αθηναϊκὴν συνάδελφον «Ἀκρόπολιν» παρέσυραν ἀρκετὰς ἀποδείξεις τῶν τάσεων αἱ ὁποῖαι τὸν ὠθοῦσαν πρὸς τὴν μέλλουσαν πολιτικήν του κατεύθυνσιν.

Κάθομαι ὅτι ὁ κ. Π. Κανελλόπουλος ἀπὸ χθὲς διὰ τῶν δηλώσεών του καθώρισε τὴν θέσιν του ἐν τῇ πολιτικῇ του σταδιοδρομίᾳ καὶ τονίζομεν τοῦτο διότι ρητῶς ἀνέφερεν εἰς τὰς ἐφεαυτὸς δηλώσεις του «ὅτι ἡ ἀρνησις του εἶναι πρᾶξις καθαρῶς πολιτική».

Ὁ κ. Κανελλόπουλος εἰς τὴν φιλοξενουμένην ἀρθρογραφίαν του ἐν τῇ 'Αθηναϊκῇ συναδέλφῳ, ὡς ἀνεψιὸς τοῦ ἀειμνήστου Γούναρη, δὲν ἐπεχείρησε νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἱδρυτοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀλλὰ θέλων νὰ δικαιολογήσῃ τὰς δημοκρατικὰς του τάσεις ὑπεγράμμισεν ὅτι ὁ ἀείμνηστος Γούναρης δὲν ἦτο βασιλόφρων ἀλλ' ὅτι ἁπλῶς συνέπεσαν αἱ ἀντιλήψεις του νὰ συνταυτίζωνται πρὸς ἐκείνας τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ἐπίμονον ὅμως διὰ τῶν χθεσινῶν του δηλώσεων κηρύσσεται ἐπαναστάτης κατὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος τὸ ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ ὁ ἤδη πολιτικὸς αὐτοῦ κόσμος.

Ἄρα λοιπὸν ἀποκηρύσσει τὰς λαϊκὰς ἀρχὰς καὶ τάσσεται παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ βενιζελισμοῦ διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς κομμουνιστικὰς του ἰδέας τὰς ὁποίας δὲν ἔγασεν εὐκαιρίᾳ νὰ διακηρύξῃ εἴτε δημοσιογραφῶν εἴτε συμμετέχων ἐνεργῶς εἰς τοιαύτας κινήσεις.

Ὁ νεαρὸς καθηγητὴς ἀνελᾶν τὰς περγαμινάς του ἐκ τοῦ ὅτι ὑπῆρξεν ἀνεψιὸς τοῦ Δημητρίου Γούναρη καὶ κατορθώσας νὰ κατελάβῃ μίαν καθηγητικὴν ἕδραν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ἐνόμισεν ὅτι καὶ ἤδη ὅτε κατῆλθεν εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον θὰ τύχῃ τῶν αὐτῶν εὐκαιριῶν διὰ νὰ θαμβώσῃ ἢ νὰ συναρπάσῃ τὰ πλήθη. Πλανᾶται, πλανᾶται οἰκτρῶς.

Δὲν εἶναι μόνον δυστυχὴς ἄπαρος ἀλλὰ καὶ πολὺ ἀφελής. Ὁ λαὸς ὁ μοχθῶν καὶ ὁ ἐργαζόμενος θέλει πολιτικοὺς ἄνδρας σφριγηλοὺς ἀνέφελους εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ εἰς τὴν βιοπάλαν καὶ δεῖξαντας ὅτι ἀποστέργουν πᾶσαν χλιδὴν καὶ εὐμάρειαν καὶ ὅτι τίθενται προτοπόροι πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ὀλιγαρχίας. Ἀλλὰ τοιαῦτα προσόντα δὲν ἐπιδεικνύει ὁ κ. Κανελλόπουλος.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος ὁ ὁποῖος πιστεύει ὅτι εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ τόσα ἐπιστημονικὰ προσόντα ποίαν δράσιν ἐπέδειξεν κατὰ τὴν βενιζελικὴν τυραννίαν;

Τοὐναντίον ἐπροτίμησε νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὸ σπουδαστηρίον του ἐπίζηλον μίαν ἀστικὴν θέσιν, ἀφήσας τὸν ἄλλον πολιτικὸν κόσμον νὰ διεξαγάγῃ ἀγῶνας τραγικὲς καὶ σκληρούς.

Εἶμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἐπανειλημμένως ἐζητήθη, ὅπως κατέλθῃ εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον διὰνὰ συνασπισμὸν μὲ τὸν ἀείμνηστον θεῖον του, καὶ ἐπανειλημμένως ἠρνήθη καὶ αὐτὸς εἰς τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας τῶν πολιτικῶν ὀπαδῶν τοῦ ἀειμνήστου θείου του, καὶ ἐπανειλημμένως ἠρνήθη φυγομαχήσας καὶ ἀφήσας τὸν πολιτικὸν κόσμον νὰ παλαίῃ ἀπεγνωσμένως εἰς σκληροὺς καὶ κίμπτρους ἀγῶνας.

Ἤδη ὅμως ὅτε ἀνελέφθη ὅτι τὸ πολιτικὸν ἔδαφος ἐκαθαρίσθη διὰ τῶν πολυμόχθων ἀγώνων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος πρὸς ἐκδίωξιν τοῦ ἀρχισταισταισμοῦ καὶ ἀρχιδεσποτισμοῦ τοῦ Κράτους ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἐμφανίζεται ὁ νεαρὸς καθηγητὴς νὰ μᾶς δίδῃ τὰς θεωρίας τῆς Γ'. Διεθνοῦς καὶ χειροκροτεῖ τὸν τόμον μετὰ τοῦ βενιζελικοῦ συγκροτήματος νὰ λάβῃ θέσιν εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον τῆς χώρας.

Δὲν μᾶς φαίνεται ὅμως παράδοξον διότι ἡ πολιτικὴ τοῦ ἀπειρία ὁν ὠδήγησεν εἰς τὸ ἀκαταλόγιστον ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς του πεποιθήσεις.

Ὁ «Ἑλληνικὸς λαὸς δοκιμασθεὶς ἐκ τοῦ καταστρεπτικοῦ πολέμου καὶ ἐξ ἀλλεπαλλήλων κακουχιῶν καὶ στερήσεων ἔχει τὸν νοῦν καὶ τὴν κρίσιν νὰ σταθμίζῃ τὰς πράξεις τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦ τόπου του.

Ὁ Βενιζέλος παρεκτροπώσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὅτε διὰ τῆς δημαγωγίας του νὰ ἀφαρπάσῃ τὰς ψήφους τοῦ 'Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ μεσουρανίσας εἰς τὸ πολιτικὸν στερέωμα, ἐγένετο ἀνελεήστως ὑπὸ τοῦ 'Ἑλληνικοῦλαοῦ καὶ ἐβράβευε νὰ καταπέσῃ μετὰ πατάγου ἐκ τοῦ Καπιτωλίου εἰς τὴν Τάρπαν πέτραν. Αὐτὰ τὰ διδάγματα μᾶς παρέσχεν ἡ πολιτικὴ ἱστορία τῆς χώρας.

Ἀλλ' ὁ νεαρὸς καθηγητὴς ἀποσπηθεὶς μερικὰς θεωρίας τὰς ὁποίας προσεκόμισεν κατὰ τὴν διαμονήν του ἐν Ἀζεμπέϊρῳ, ἤλθε νὰ μεταφυτεύσῃ ταύτας. Ἀλλὰ δυστυχῶς δι' αὐτὸν δὲν εὑρίσκει γόνιμον ἔδαφος εἰς τὴν Πατρίδα του.

Καὶ λυπούμεθα τὸ ὅτι ὅτε ὁ νεαρὸς καθηγητὴς εἶναι ἐντελῶς ἄγευστος τῆς πολιτικῆς ἱστορίας τοῦ τόπου του.

Ἀγνοεῖ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι εἰς λαὸς διαπνεόμενος ἀπὸ ἄκρατον πατριωτισμὸν καὶ ὅτι δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ΜΑΖΕΜΑΤΑ ἀτόμων συγκροτούντων ἕνα Ἔθνος. Ἐκεῖ ἔγκειται ἡ ἀποτυχία του εἰς τὰ πρῶτα βήματα ἐν τῷ πολιτικῷ του σταδίῳ. Εἶναι ἀκόμη μικρὸς κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ κατὰ τὸν νοῦν. Καὶ σπάνια ταῦτα φέρουν εἰς τὴν μυωρίαν ἐξέλιξιν τοὺς περισσοτέρους τῶν νέων οἱ ὁποῖοι ξεφαλίζοντες μερικὰς φυλλάδας τῶν ἀποκαλουμένων νέων συστημάτων, νομίζουν ὅτι δύνανται νὰ κυβερνήσουν ἕνα τόμον ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἔζησαν μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου των, μὲ τὴν θυσίαν των, μὲ τὴν οἰκογένειαν καὶ μὲ τὸν σεβασμὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους των.

Ἤμεις τοὐλάχιστον ἀναγνώσαντες τὰς χθεσινὰς του δηλώσεις χαρακτηρίζομεν ταύτας ὡς παραλληρισμοὺς ἀπορρέοντας ἀπὸ μίαν νεανικὴν ὁρμὴν ἑνὸς ἀπείρου καὶ ἀκαταστάτου νέου στερουμένου θετικῶν κατευθύνσεων καὶ πρακτικοῦ νοῦ.

ΟΡΚΙΣΘΗ ΧΘΕΣ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ κ. ΡΟΥΦΟΣ

Η ΤΕΛΕΤΗ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἐνώπιον τοῦ νομάρχου Ἀχαΐας κ. Ἀλεξάκη, ὡρκίσθησαν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὸ πολίτευμα ὁ Δήμαρχος Πατρέων κ. Β. Ρούφος, ὁ δημοτικὸς σύμβουλος κ. Θεόδ. Πανουτσόπουλος καὶ ὁ διοικητὴς τῆς Πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας.

Ὀλίγον ἀργότερον ἐνώπιον τοῦ κ. Δημάρχου, ὡρκίσθησαν ἄπαντες οἱ Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται.

Ἐπίσης τὸ ἀπόγευμα ἐδώσαν ὅρκον πίστεως πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὸ νέον πολίτευμα οἱ ἀμέρμνοι στρατηγὸς κ. Κοσμᾶς καὶ ἄπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Φρουρᾶς Πατρῶν, ὡς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς.

Σήμερον τὴν 11ην πρωϊνὴν εἰς τὴν πλατεῖαν 'Ὑψηλῶν 'Αλωνίων, θὰ γίνῃ ἡ ἐπίσημος τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας τῶν ὁπλιτῶν τῶν Συνταγμάτων 12ου Πεζικοῦ καὶ III Ὀρειβατικοῦ.

Κατ' αὐτὴν πλὴν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Φρουρᾶς καὶ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως, προσεκλήθησαν ὅπως παραστῶσιν καὶ ἄπαντες οἱ ἐνταῦθα πρόξενοι τῶν ξένων δυνάμεων.

Τὸ γενικὸν πρόταγμα ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς παρατάξεως θὰ ἔχῃ ὁ συνταγματάρχης κ. Παν. Κρητικός, ὡς τελετάρχης δὲ ὁρίσθη ὁ Ταγματάρχης τοῦ ἐπιτελείου κ. Β. Καμάρας.

Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ὅρκου καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἡμερησίας διαταγῆς τῆς Μεραρχίας, θὰ ἐπακολουθήσῃ παρέλασις τῶν μονάδων πρὸ τοῦ στρατηγοῦ κ. Κοσμᾶ καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων.

ΤΟ ΦΛΕΓΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Η ΠΑΡΑΚΜΗ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ

Ἐπὶ εὐκαιρίᾳ τῆς μελέτης τῶν ζωτικῶν ζητημάτων τῆς πόλεώς μας ὁπὸ τῆς καταρτισθείσης πρὸς τοῦτο μεγάλης ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὁποιεπιτρόπων αὐτῆς, δημοσιεύομεν κατωτέρω λίαν ἐμπεριστατωμένην μελέτην συμπολίτου μας ἀνωτέρου κρατικοῦ λειτουργοῦ.

ΤΟΝ

Πανταχοῦ ὑπὸ πάντων τῶν ἐμπόρων καὶ ἀναπτυγμένων κατοικων τῆς πόλεως συζητεῖται καὶ τονίζεται ἡ ραγδαία καὶ ἀκατάσχετος ἐμπορικὴ παρακμὴ τῶν Πατρῶν, αἵτινες μᾶχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἦραν τὸ πρῶτον ἐμπορικὸν κέντρον τῆς Πελοποννήσου καὶ ἀντιγνωζόμενο πρὸς τὸν Πειραιὰ ἀποτελεσματικῶς. Ἐπειδὴ δὲ ἡ παρακμὴ αὕτη ὀ μόνον τὰς Πάτρας ζημιώνει καὶ τείνει νὰ καταστήσῃ αὐτὰς δευτερεύουσαν ἐπαρχιακὴν πόλιν ἀλλὰ καὶ ἐθνικῶς εἶναι ἐπιζήμιος. διότι ἡ πρωτεύουσα ἀπορροφᾶ τὴν οἰκονομικὴν δύναμιν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἀναγκάζει κοὐτοὺς ἔνεκα τοὺς κατοίκους αὐτῶν νὰ μετοικῶσιν ἄθρόοι σχεδὸν εἰς αὐτὴν, διὰ τοῦτο τολμῶ καὶ ἐγὼ ὁ πρὸ ὀλίγου μετανεὶς ἐνταῦθα ὡς ὑπάλληλος καὶ ἔχων μίαν μικρὰν πεῖραν ἐκ τῶν περιηγήσεων ἀνὰ τὰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ γνώσεις τινὰς ἐκ τῶν ἱδιαιτέρων μου μελετῶν νὰ ἐκφράσω τὴν γνώμην μου καὶ νὰ ὑποδείξω τὰ μέτρα ἅτινα κρίνω συντελεστικὰ εἰς τὴν ἀναχαίτισιν τῆς παρακμῆς τῆς πόλεως ταύτης, ἤτις μοὶ εἶναι προσφιλὴς διότι εἶναι πρωτεύουσα τῆς Πελοποννήσου ἐξ ἧς καὶ ἐγὼ ἔλκω τὴν καταγωγήν.

Ἡ ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ κίνησις εἶναι ἐνδεδειγμένα ἐν Ἑλλάδι λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς των θέσεως. Ὁ Πειραιεὺς ὅστις ἀποτελεῖ ἕνα σύνολον μετὰ τῶν Ἀθηνῶν, ἡ Θεσσαλονίκη καὶ αἱ Πάτραι. Καὶ ὁ μὲν Πειραιεὺς ἔχων σπουδαῖον ἐμπορικὸν λιμένα κείμενον ἐν τῷ μέσῳ παρίσου τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς πολὺ καταλληλον τοποθεσίαν διὰ τὸν ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀνατολὴν πλοῦν. συγχρόνως δὲ ὑπερισχύει παρὰ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κράτους ἐξελίξθη μεγάλως καὶ ἔλαβε πᾶσαν τὴν δυνατὴν πρόοδον, διότι ἐξ αὐτοῦ ἐξαποστέλλονται εἰς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα παντὸς εἴδους ἐμπορεύματα ἐκ τῆς ἐγχωρίου καὶ τῆς ξένης βιομηχανίας καὶ εἰς αὐτὸν συνηθροίσθησαν καὶ συνησπάσθησαν ὅλοι οἱ μεγάλοι ἔμποροι καὶ βιομήχανοι.

Ἐπομένως δὲν ἦτο δυνατὸν ἄλλως νὰ γίνῃ ἡ νέα κατασταγὴ τὸ σπουδαιότερον ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν κέντρον τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ μετὰ ταῦτα δὲν δύναται νὰ ἀπονεκρωθῇ καὶ νὰ ἴδῃ ἐμπορικὰ κέντρα καὶ ἴδίως ἡ Θεσσαλονίκη καὶ αἱ Πάτραι, ἀρκεῖ νὰ ἴδῃ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Μακεδονίας καὶ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Σερβίας καὶ ἐν μέρει καὶ τῆς Βουλγαρίας ἔχει ἱκανὴν ἐνδοχῶρον γὴν ὁπόλαν δόναται νὰ ἐκμεταλλεύσεται ἐμπορικῶς, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποστολῆς ἐμπορευμάτων καὶ εἰς ξένας γειτνιαζούσας χώρας ὡς εἶναι ἡ Ἀλβανία, Σερβία, Βουλγαρία. Ἐπομένως δύναται νὰ διατηρηθῇ ἐν σχετικῇ ἐμπορικῇ ἀκμῇ ἡ μεθ' ἕλον τὸν ἀντιγνωσιμὸν τῶν ἐξίσου. Αἱ δὲ Πάτραι λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς των θέσεως δύνανται νὰ φροντιστοῦν ἐπὶ ἴσοις ὅρροις καὶ ἀκόμη καὶ νὰ ἀποβῶσι τὸ σπουδαιότερον ἐμπορικὸν κέντρον τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, ὡς ἤσαν ἄλλως τε καὶ πρὸ ὀλίγων ἐκείνη ἔτῶν. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται σύντονα μέτρα καὶ ἐνδελεχῆς καὶ ἀνεπαμφὴ ἐργασία τῶν ἀλφαμνῶν παραγόντων τῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἀλυχὸς δὲν παρατηρεῖται, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπικρατεῖ μία μαραλαταρία καὶ ἀδράνεια, ἴνα μὴ εἴπω χαῦνοις. Κατὰ τοὺς ὀλίγους μῆνας τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς μου οὐδὲν ἄλλο ἀκούω εἰς τὰ καφενεῖα καὶ ἀλέπω γραφόμενον εἰς τὰς Πατρικὰς ἀφημερίδας εἰ μὴ λόγους ἀπολιτικοὺς περὶ τῆς ἀνεπαγοφθάτου πλέον ἐμπορικῆς καταπτώσεως τῶν Πατρῶν καὶ τάσεις τῶν ἐμπόρων πρὸς μεταφορὰν τῶν ἐργασιῶν των εἰς τὸν Πειραιὰ. ὡς ἐὰν ἦκεν ἐὰν ὑπῆρχον ἄλλοι ἔμποροι καὶ βιομήχανοι πάμπολλοι ἀνταγωνιζόμενοι πρὸς ἀλλήλους, ἀλλ' ἀνέμενον τοὺς Πατρινοὺς ἐμπόρους ἵνα τοὺς διαφωτίσουν καὶ δώσουν εἰς αὐτοὺς ἐμπορικὴ παιδηματα. Ἡ λύκη παροιμία «Κάθε κόδουρας στὴν τρύπα του εἶναι δυνατός» διαφεύγει, ὡς φαίνεται τὴν προσοχὴν τῶν θρηνολογούντων διὰ τὴν ἐμπορικὴν παρακμὴν τῆς πατρίδος των Πατρῶν καὶ ἀπὸ τὰ συσκέπτεσθαι καθημερινῶς σχεδὸν εἰς τὸν ἐμπορικὸν σύλλογον καὶ εἰς τὸ ἐπιμελητήριον, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευθῇ ἡ παρόσα κατάστασις, τοὐναντίον κάθηνται ἀδρανεῖς καὶ ἀναμένουσι τὸ μοῖραιον.

Κατὰ τοῦτο δύναται νὰ παραδεχθῇσι πρὸς τοὺς συγγενεῖς βαρέως νοσοῦντος ἀνθρώπου, οἵτινες ἀντὶ νὰ λάβωσι ἄλα τὰ ἐνδεδειγμένα ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης μέτρα πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἀρρώστου ἀπαφίεται εἰς τὴν τύχην, δθεν δικαιολογήμεν πληρόστατα καὶ τὸν κ. Βασιλεῖον Μαραγκόπουλον, ὅστις εἰς συνέντευξίν του κατέκρινε δριμέως τὴν ἀδρανειαν καὶ τὴν μιρολατρικὴν σκέψιν τῶν ἐνταῦθα ἐμπόρων καὶ ἠπειλήσε μεταφορὰν τῶν ἐμπορικῶν του ἐργασιῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Συντελεστικὰ τῆς ἀνεχαιτεῖ καὶ τὴν ραγδαίας τῶν Πατρῶν παρακμῆς νομίζω, ὅτι δύναται νὰ εἶναι τὰ ἑξῆς μέτρα:

1) Ἵδρυσις μιᾶς μεγάλης ἐμπορικῆς ἑταιρείας καταλαιούσας Ἐμπρεῖον ἀμφοῖν καὶ βιομηχάνων μὲ μεγάλα κεφάλαια χρηματικά, ἅτινα εὐτυχῶς ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα. Ἡ ἑταιρεία αὕτη θὰ ἔχῃ μεγάλας παρακαταθήκας παντὸς εἴδους ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ πωλῇ εἰς εὐθηνὴν τιμὴν εἰς τοὺς διαφόρους ἐμπόρους κυρίως μὲν τῆς γεωγραφικῆς περιοχῆς, ἤτις ἀποτελεῖ τὴν ἐπαρχιακὴν τῆς πόλεως, δηλαδὴ τῆς Πελοποννήσου, Δυτικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, Ἠπείρου καὶ ἐν μέρει τῆς Ἠπείρου, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον καὶ ἄλλων τῆς Ἑλλάδος μερῶν, παρέχουσα πᾶσαν τὴν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς αὐτοὺς ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν των. Πρὸς ἐπιτυχὲν ὅμως τοῦτου ἀνάγκη πρῶτον μὲν νὰ ἔχῃ ἡ ἑταιρεία αὕτη πλοῖα φορτηγὰ καὶ ἐπιβατικὰ ἱκανὰ νὰ ἐξυπηρετοῦνται κυρίως τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν, ὡς ὑπέδειξε πρὸ ἡμερῶν καὶ ὁ καλοσυνὸς τῆς Πατρικῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ἐμπορίας, ὁ φιλόπατρις καὶ εἰς πάνυ εὐδεργετικὸς κ. Βασίλ. Μαραγκόπουλος. Δεύτερον δὲ νὰ ἐλαττωθῶσι τὰ φορτωτικὰ καὶ ἐκφορτωτικὰ εἰς τὸ ἐλάχιστον, ἵνα μὴ ἐπιβαρύνωνται τὰ ἐμπορεύματα μὲ πολλὰ ἔξοδα. Πρὸς ἀποζημίωσιν δὲ τῶν ἐκτελούντων τὴν ἐργασίαν ταύτην λιμενικῶν ἐργατῶν δύνανται νὰ θεσπισθῇ ἐν λαγεῖον, ὅπερ ὑποχρεωτικῶς θὰ ἐγγράβωσιν οἱ ἔμποροι ἢ νὰ ἐξοφλῇ ἄλλως τε τρόπῳ οὐχὶ ὅμως καὶ λίαν κατιβιβτικῶς τὸ τῶν ἐμπόρων, οἵτινες διεξάγουσι μέγαν ἀνταγωνισμὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἐμπόρους τοῦ Πειραιῶς. Καλαμῶν κ.λπ.

2) Ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας τοσοῦτον ὅσον εἰ ἔμποροι Πελοποννήσου, Ἠπειρωτῶν καὶ Δυτικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, οἵτινες λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῶν Πατρῶν, ὑπάγονται ἐμπορικῶς εἰς αὐτὴν, νὰ εὑρίσκωσιν ἐνταῦθα ὅλα τὰ ἀναγκαιοῦντα διὰ τὰς ἐμπορικὰς των ἐργασίας βιομηχανικὰ εἴδη καὶ νὰ μὴ καταφεύγωσι διὰ τινα ἐκ τούτων, τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Πάτραις, εἰς Πειραιὰ, ὅπου τότε θὰ συμπληρώνωσι κατ' ἀνάγκην τὴν ἀγορὰν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων εἴδῶν, ἅτινα εὑρίσκονται ἐνταῦθα. Ἡ ἀνάπτυξις ὅμως αὕτη τῆς βιομηχανίας δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἀλμαστοῦδις, ἀλλ' ἀλίγον κατ' ἀλίγον καὶ ἐφ' ὅσον ἡ καταναλωσις καλύπτει τὴν παραγωγὴν, ἵνα μὴ μείνῃ μεγάλη ποσότης ἀδάπανος καὶ οὕτως ἐπιβαρύνωνται αἱ ἐπιχειρήσεις μὲ πολὺ παθητικὸν μὴ ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὸ ἐνεργητικόν. Διότι τότε δὲν θὰ δυνηθῇσιν ἀνταποδοῦν εἰς πολὺν χρόνον καὶ θὰ διακοπῶσιν. Ἀπόδειξις εἶναι ὁ μῦλος τῶν ἀδελφῶν Τριάντη, ἡ βομηχανία Ἀλεξόπουλου, ἂν δὲν ἀπατῶμαι κλπ.

3) Συμπλήρωσις τοῦ ὁδικοῦ δικτύου Πατρῶν καὶ τῶν χαρακίων μερῶν τῆς Πελοποννήσου, ἤτοι ἀποπεράτωσις τῆς ὁδοῦ Πατρῶν—Καλαβρύτων—Μαζέϊκων—Τριπόλεως καὶ ζοῆς ὑπ' ἀριθ. 111, ἵνα διευκολύνηται ἡ ἐμπορικὴ ἐπικοινωνία τῆς πόλεως μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Πελοποννήσου, ὅπερ ἐμπορικῶς ὑπάγεται ἀνέκαθεν ἐνταῦθα. Ἡ ἐργασία ὅμως αὕτη πρέπει νὰ γίνῃ τάχιστα. Καὶ κατὰ τοῦτο εἶναι ἄξιοι κατακρίσεως οἱ ἐκ Πατρῶν πολιτευταί, ὧν οἱ πρεσβεύοντες ἀγρονομὴ ὑπουργοὶ καὶ τινες προθυμοῦργαι ὅτι οὐδόλως ἀπέλαυγε εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἐμπορικῆς ἀκμῆς καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πατρίδος των, ἤτις ἀνεδίδοεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὑπατα τῆς πολιτείας ἀξιώματα παρεχοῦσα ἐπαθίας τὴν πολιτικὴν ὑποστήριξιν. Ἐνῷ ἄλλοι πολιτευταὶ ἤτοι νος ἄξιας κατώβωσαν νὰ δώσωσιν εἰς τὰ μέρη τῆς ἐκλογικῆς των περιφερείας πᾶσαν τὴν δυνατὴν ὠφέλειαν διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς ἴδρύσεως διαφόρων ἐκπολιτιστικῶν καθιδρυμάτων, ἤτοι σχολῶν, δημοσίων γραφείων κλπ. οἱ ἐκ Πατρῶν πολιτευταὶ οὐδὲν ἔπραξαν δυνάμενον νὰ προαγάγῃ ἔτι μᾶλλον τὰς Πάτρας καὶ νὰ προλάβῃ τὴν ἤδη ἀρξάμενον ἐμπορικὴν μαρασμὸν αὐτῶν.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ δεύτερον μέρος.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΒΡΥΤΗΡΙΩΝ ΑΝΑΓΚΗ ΚΑΛΛΟΠΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἔγκυρος συμπολίτης, εἶχε τὴν πρόνοιαν τρὸ καιροῦ νὰ ἀσχοληθῇ διὰ σημειώσεις του, δημοσιεθέντος εἰς τὸν «Νεολόγον» σχετικῶς μὲ τὴν ἐπανελειτουργίαν τῶν ἀναβρυτηρίων τῆς πλατείας Γεωργίου τοῦ Α', εἰς τὸ ὁποῖον ἀφοῦ διὰ μετρισταθῶν ὑποδείξεων καὶ σχολίων γόρω ἀπὸ τὴν ἐγκαταλείψιν τῶν ἀσχολεῖται διὰ μακρὰν, ὑποθεωνοῦν τέλος πᾶς θὰ ἠδύνατο ἀνὰ ἀνωτέρ